

[Finansministeren.]

omfang igangsættes nyt kollegiebyggeri, og der er store udlejningsvanskeligheder for allerede opførte kollegier. Det skyldes, det må man erkende, navnlig, at den nuværende finansieringsform for kollegiebyggeri ikke gør det muligt at tilvejebringe kollegier til en husleje, som de uddannelsessøgende kan betale. Der er i denne situation nogenlunde bred politisk enighed om, at kollegiebyggeri i den traditionelle form i fremtiden bør være en undtagelse, og at boliger for unge under uddannelse bør tilvejebringes som integrerede værelser i det almennyttige byggeri. Lovforslag herom er fremsat af boligministeren den 28. november 1975. Derfor har det været nærliggende i en overgangsperiode – og jeg siger udtrykkeligt i en overgangsperiode – indtil den nye form for byggeri er nærmere tilrettelagt, at operere med noget lavere bevillinger til kollegiebyggeri.

Jeg gentager endnu en gang, at besparelsen er et led i den mellem regeringen og forligspartierne indgåede aftale og således en forudsætning for de beskæftigelsesfremmende forslag, som er gennemført.

Wilhelm (VS):

Jeg takker for oplysningen om, at det var 9 mill. kr. og ikke 10 mill. kr., som der har stået i dagspressen. Jeg takker også for oplysningen om, at disse 9 mill. kr. rent faktisk skal tages af det tal på 39,3 mill. kr., der står på finanslovsforslaget.

Jeg fik ikke svar på – og det vil jeg gerne efterlyse igen: hvad betyder det beskæftigelsesmæssigt? 9 mill. kr. svarer til en byggeinvestering på ca. 45 mill. kr. – og ikke, som jeg sagde før, 50 mill. kr. ud fra de 10 mill. kr. Hvad betyder det beskæftigelsesmæssigt, at man undlader at investere i kollegiebyggeri disse 45 mill. kr.? Jeg kunne sige det på en anden måde: hvis man benytter de tal, som boligministeriet tidligere har angivet for beskæftigelse i forbindelse med forskellige byggeinvesteringer, så ville det betyde, at man herved mindsker beskæftigelsen i byggefagene og den bagved liggende industri med 400–500 mennesker. Jeg vil gerne spørge finansministeren, om der er gjort nogen overvejelser over, hvad nettobesparelsen af dette her er. Når man ved en statslig investering på 9 mill. kr. mere ville beskæftige folk i byggebranchen og den bagved liggende industri på 45 mill. kr., så plejer vi jo at få tal fra boligministeriet – og dem er jeg uenig i – der siger, at

dette er ikke nogen besparelse, det er tværtimod en fordyrelse. Udgifterne til arbejdsløshed, som jo er alternativet for disse mennesker, er større end den besparelse på 9 mill. kr. Kan finansministeren fortælle, om man overhovedet har bragt sådanne overvejelser ind, når man laver disse besparelser?

Finansministeren (Heinesen):

Vi har på det alleromhyggeligste overvejet, hvilke beskæftigelsesmæssige fordele der ville være ved at gennemføre en bevilling på 9 mill. kr. i forhold til en bevilling til en beskæftigelsesfremmende foranstaltning på 4¼ mia kr., og vi er nået til et resultat, der formentlig ikke vil kunne overraske hr. Wilhelm.

Wilhelm (VS):

Så bliver jeg nødt til at erindre finansministeren om, at vi havde en lille holmgang under finanslovsforslagets første behandling, hvor jeg blev ved, indtil jeg fik svar – det varede længe, men jeg fik det til sidst – med at spørge: disse aftalte besparelser mellem forligspartierne, er det nettobesparelser, eller er det bruttobesparelser? Er det det samme pjat, som man lavede sidste forår, hvor man tilsyneladende sparer 119 mill. kr. på daginstitutionerne f. eks., men hvor beregningerne – selv ministeriets, selv regeringens egne beregninger – viser, at der ikke var nogen besparelse, eller, hvis vi skal tage det helt præcist, at socialministeriet fandt frem til, at nettobesparelsen var 1 mill. kr.? Da svarede finansministeren, at det, der var aftale om her, var nettobesparelser, og derfor skulle arbejdsløshedsunderstøttelsen i givet fald modregnes. Derfor blev jeg nødt til at spørge finansministeren igen: er det stadig væk synspunktet mellem de fem partier, at det er nettobesparelser, der er tale om? I så fald: hvad har man beregnet arbejdsløshedsunderstøttelsen til ved at gøre disse 300–500 mennesker, alt andet lige, arbejdsløse i byggefagene og den bagved liggende industri?

Finansministeren (Heinesen):

Jeg kan over for hr. Wilhelm ganske bekræfte, at der er tale om en nettobesparelse, når de beskæftigelsesfremmende foranstaltningers virkning langt overstiger de beskæftigelsesmæssige virkninger af det besparelsesfor-slag, der her er stillet.

Hermed sluttede spørgsmålet.